



**PREZES**  
**URZĘDU OCHRONY**  
**KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**  
*MAREK NIECHCIAŁ*

Warszawa, 5 września 2019 r.

DIH-1.709.69.2019.JS

**DECYZJA DIH-1/62/2019**  
**„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą Kostrzynie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie PO.180.JHW.9.2019.CP z 2 lipca 2019 r. (nr akt sprawy: DS.8361.80.2019), którą ww. przedsiębiorcy zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 935), wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 5 partii warzyw, o wartości 965,82 zł, dla których nie zamieszczono w dokumentach towarzyszących (wewnętrznych) wymaganych informacji, **uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.**

**UZASADNIENIE**

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 07-20 maja 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH”, w sklepie Biedronka nr 2516 przy ul. Podlaskiej 1 w Węgrowie, należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą Kostrzynie, w wyniku sprawdzenia prawidłowości oznakowania zakwestionowano pięć partii warzyw o wartości 965,82 zł, które w miejscu sprzedaży posiadały wymagane informacje, ale dla których nie zamieszczono obowiązkowych

informacji w dokumentach towarzyszących, za które zostały uznane wewnętrzne dowody dostawy między jednostkami kontrolowanego przedsiębiorcy, tj. z Centrum Dystrybucyjnego Wyszaków przy ul. Leśnej 33, 07-200 Wyszaków do ww. sklepu. I tak dla:

- 1) pomidora malinowego polskiego układanego luz, w ilości 120 kg, w cenie 5,99 zł, o wartości 718,80 zł, w dowodzie dostawy MM Q000666/05/19 z dnia 07.05.2019 r. nie podano klasy jakości,
- 2) pomidora polskiego mięsistego czerwonego luz, w ilości 3 kg, w cenie 9,99 zł, o wartości 29,97 zł, w dowodzie dostawy MM Q000647/05/19 z dnia 02.05.2019 r. nie podano klasy jakości,
- 3) cebuli żółtej luz, w ilości 5 kg, w cenie 4,49 zł, o wartości 22,45 zł, w dowodzie dostawy MM Q000653/05/19 z dnia 04.05.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,
- 4) ogórków szklarniowych luz, w ilości 10 kg, w cenie 5,99 zł, o wartości 59,90 zł, w dowodzie dostawy MM Q000666/05/19 z dnia 07.05.2019 r. nie podano kraju pochodzenia,
- 5) cebuli w opakowaniu jednostkowym 1 kg, w ilości 30 opakowań, w cenie 4,49 zł, o wartości 134,70 zł, w dowodzie dostawy MM Q000666/05/19 z dnia 07.05.2019 r. nie podano kraju pochodzenia.

Zdaniem Mazowieckiego WIIH, powyższe ustalenia świadczyły o naruszeniu wymagań określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE L 157z 15.6.2011 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 543/2011”.

Jak ustalono w toku kontroli, wyżej wymienione warzywa zostały zakupione u pośredników. W oparciu o otrzymane drogą elektroniczną dokumenty ustalono dostawców oraz producentów objętych kontrolą warzyw. Sprawdzone dokumenty przedłożone w toku kontroli wystawione przez dostawców zawierały wszystkie informacje wymagane przepisami art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z 20 maja 2019 r. (nr akt kontroli: DS.8361.80.2019) oraz dołączonych do niego dokumentach, w tym w załącznikach nr 1 i 2 do tego protokołu, zawierających zestawienie ocenianych warzyw, a także wyszczególnienie podmiotów w całym łańcuchu dostaw dla wszystkich partii wraz z dołączoną dokumentacją fotograficzną oraz uzyskanymi w trakcie kontroli dokumentami zewnętrznymi dotyczącymi wszystkich skontrolowanych warzyw.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 3 czerwca 2019 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „stroną” o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia

2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 935), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynków owoców i warzyw”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu ww. partii warzyw nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, w piśmie tym wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok ubiegły.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z 10 czerwca 2019 r. zajęła stosowne stanowisko w niniejszej sprawie, wskazując na brak podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej i wnosząc o odstąpienie od jej ukarania. W piśmie tym przekazała także żądane informacje o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2018.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji nr PO.180.JHW.9.2019.CP z 2 lipca 2019 r. (nr akt sprawy: DS.8361.80.2019), wymierzył ww. przedsiębiorcy, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu pięciu ww. partii warzyw nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących.

Pismem z 16 lipca 2019 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie przedmiotowego postępowania, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa; zaś ewentualnie – o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów:

- a) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez błędne przyjęcie, że dokumenty towarzyszące, określone w tym przepisie, stanowią dokumenty towarzyszące produktowi, a nie fakturom;
- b) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 w związku z art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, poprzez przyjęcie, że przepis art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia wprowadza system identyfikowalności wewnętrznej, a w konsekwencji przyjęcie, iż dokumenty przesunięcia wewnętrznej „MM” oraz wszystkie inne dokumenty, jakie zostaną przedstawione podczas kontroli lub towarzyszą produktowi stanowią dokumenty towarzyszące, w rozumieniu tego przepisu i jako takie powinny zawierać informacje wskazane w tym przepisie, podczas gdy w ocenie strony dotyczy to wyłącznie dokumentów przekazywanych pomiędzy podmiotami;

- c) art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez uznanie, że etykieta uznana przez organ pierwszej instancji za dokument towarzyszący spełniający wymagania określone w przywołanym przepisie nie jest wystarczająca do realizacji obowiązku, jaki przepis ten nakłada na podmioty działające na rynku spożywczym;
- d) art. 107 § 3 Kpa w związku art. 8 § 1 Kpa poprzez brak sporządzenia prawidłowego uzasadnienia faktycznego i prawnego, z którego jasny i klarowny sposób wynikałoby dlaczego strona miałaby być zobowiązana do umieszczania w dokumentach wewnętrznych informacji takich jak państwo pochodzenia czy klasa jakości;
- e) art. 8 § 2 Kpa poprzez przyjęcie odmiennej od dotychczas przyjmowanej interpretacji przepisów rozporządzeń (UE) nr 543/2011 oraz (WE) nr 178/2002 i nakładanie kar na stronę, podczas gdy nie zmienił się zarówno stan faktyczny i prawny, a strona była uprzednio kontrolowana w zakresie obowiązków określonych rozporządzeniem (UE) nr 543/2011;
- f) art. 40a ust. 8 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw poprzez uznanie, że w przedmiotowej sprawie stopień szkodliwości czynu winien zostać uznany za wysoki, zakres naruszenia za istotny, a dotychczasowa działalność została oceniona na podstawie niezidentyfikowanych rzekomych wcześniejszych naruszeń przepisów rozporządzenia 543/2011 przez stronę.

W odwołaniu strona przytoczyła szereg argumentów, na które powołała się już w toku postępowania w pierwszej instancji w ww. piśmie z 10 czerwca 2019 r.

Pismem z 6 sierpnia 2019 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, w świetle art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. UE L 165 z 30.4.2004 s. 1 z późn. zm.), zwane dalej

„rozporządzeniem (WE) nr 882/2004”, w art. 2 pkt 17 i 18 stanowi, że kontrola dokumentacji oznacza badanie dokumentów handlowych oraz tam gdzie jest to stosowne dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce (pkt 17), zaś kontrola identyfikacyjna oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu zapewnienie, aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłki (pkt 18).

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia.

Stosownie do art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kto odmawia okazania wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej dokumentów towarzyszących danej partii owoców i warzyw lub nie zamieszcza w tych dokumentach odpowiednich informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 lub zamieszcza w tych dokumentach informacje nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

W świetle art. 40a ust. 8 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-5, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartości owoców i warzyw poddanych kontroli.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, Mazowiecki WIIH stwierdził, że wprowadzonych do obrotu pięć ww. partii warzyw o łącznej wartości 965,82 zł, oznaczonych jako: „pomidor malinowy polski układany luz”, „pomidor polski mięsisty czerwony luz”, „cebula żółta luz”, „ogórek szklarniowy luz”, „cebula w opakowaniu jednostkowym 1 kg”, nie spełniało wymagań jakości handlowej z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 2500 zł.

Wobec powyższego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji nr PO.180.JHW.9.2019.CP z dnia 2 lipca 2019 r. wymierzył powyższą karę pieniężną Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu pięć ww. partii warzyw o łącznej wartości 965,82 zł, zakwestionowanych w powyższym zakresie.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, poprzez błędne przyjęcie, że dokumenty towarzyszące, określone w tym przepisie, stanowią dokumenty towarzyszące produktowi, a nie fakturom; naruszenia ww. przepisu w związku z art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, poprzez przyjęcie, że przepis art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia wprowadza system identyfikowalności wewnętrznej, a w konsekwencji przyjęcie, iż dokumenty przesunięcia wewnętrznego „MM” oraz wszystkie inne dokumenty, jakie zostaną przedstawione podczas kontroli lub towarzyszą produktowi stanowią dokumenty towarzyszące, w rozumieniu tego przepisu i jako takie powinny zawierać informacje wskazane w tym przepisie, podczas gdy w ocenie strony dotyczy to wyłącznie dokumentów przekazywanych pomiędzy podmiotami. Ponadto, naruszenie ww. przepisu, zdaniem strony, polegało na uznaniu, że etykieta nie jest wystarczająca do realizacji obowiązku, jaki przepis ten nakłada na podmioty działające na rynku spożywczym.

W ocenie Prezesa UOKiK, wątpliwości strony wyrażone w odwołaniu dotyczące zasadności uznania przedmiotowych warzyw za niespełniające wymagań jakości handlowej, z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, wskazujące na naruszenie przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, są zasadne.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia. Jak wynika z pkt 10 preambuły rozporządzenia (UE) nr 543/2011, celem powyższego przepisu jest zapewnienie prawidłowego i skutecznego przeprowadzania kontroli, stąd też faktury i dokumenty towarzyszące, inne niż przeznaczone dla konsumentów, powinny zawierać określone podstawowe informacje zawarte w normach handlowych. Z rozporządzenia (WE) nr 882/2004 wynika, że kontrola dokumentacji oznacza badanie dokumentów handlowych oraz tam gdzie jest to stosowne dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce, zaś kontrola identyfikacyjna oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu zapewnienie aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłce. Z powyższego należy pośrednio wysnuć wniosek, że dokumenty towarzyszące są dokumentami, które towarzyszą produktowi, na podstawie których można zidentyfikować produkt i zweryfikować jego tożsamość, oraz prawidłowość oznakowania w miejscu sprzedaży. Szczegółowe wymagania jakie powinny zawierać dokumenty towarzyszące określają stosowne przepisy – w przypadku świeżych owoców i warzyw jest to rozporządzenie (UE) nr 543/2011 (dokumenty towarzyszące są niezbędne do przeprowadzenia kontroli zgodności, o której mowa w załączniku V).

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 faktura lub dokument towarzyszący musi zawierać nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia. W przepisie art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 posłużono się pojęciem dokument towarzyszący łącznie z określeniem „faktury”, oba rodzaje dokumentów dotyczą produktu i odnoszą się do dokumentacji związanej i przemieszczającej się z nim przy transakcji zakupu od dostawcy. Posiadanie dowodów dostaw przez stronę, jako podmiotu działającego na rynku spożywczym, jest obowiązkowe, na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Z wytycznych Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt z dnia 26 stycznia 2010 r. pt. „Wytyczne w sprawie wdrażania art. 11, 12, 14, 17, 18, 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymogi z zakresu prawa żywnościowego. Wnioski Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt” wynika, że przepis art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wymaga od podmiotów działających na rynku spożywczym, aby: były w stanie zidentyfikować, od kogo i do kogo został dostarczony produkt, oraz posiadały systemy i procedury pozwalające na udostępnienie tych informacji właściwym organom na ich żądanie. Wymóg ten opiera się na podejściu „krok w tył – krok w przód”, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym muszą posiadać system umożliwiający im zidentyfikowanie bezpośredniego dostawcy (dostawców) i odbiorcy (odbiorców) ich produktów, muszą ustanowić powiązanie pomiędzy dostawcą a produktem, a także muszą ustanowić powiązanie pomiędzy klientem (z wyjątkiem konsumentów) a produktem. Przepis ten określa zasady identyfikowalności – możliwości śledzenia (*traceability*) i stanowi tzw. system identyfikowalności zewnętrznej pomiędzy podmiotami, a nie system identyfikowalności wewnętrznej w ramach jednego przedsiębiorstwa. Przepis ten nie nakłada w sposób wyraźny obowiązku ustanawiania przez podmioty gospodarcze powiązania między produktami przychodzącymi i wychodzącymi; zaś decyzja o tym, czy przyjmować wewnętrzny system identyfikowalności, oraz poziom jego szczegółowości leżą w gestii podmiotu działającego na rynku spożywczym, w zależności od rozmiarów i charakteru przedsiębiorstwa spożywczego.

Przedsiębiorca, jeśli posiada różne jednostki, np. magazyny i sklepy, ma obowiązek przestrzegać przepisów prawa jako całość, przy czym wystarczające jest, aby wymagana dokumentacja i wymagane w nich informacje znajdowały się w jednej z tych jednostek, np. w magazynie, o ile warunki techniczne pozwalają na udostępnienie jej w toku kontroli w dowolnej formie, np. faxem lub pocztą elektroniczną. Brak dokumentów towarzyszących danej partii lub brak w dokumentach wymaganych informacji stanowi naruszenie wymagań w zakresie norm handlowych i traktowane jest jako niezgodność. Niezgodność ta zagrożona jest zaś sankcją z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw.

Należy zauważyć, że dokumenty przedstawione jeszcze w trakcie trwania kontroli, dotyczące wszystkich skontrolowanych warzyw wystawione przez dostawców warzyw zawierały wszystkie informacje wymagane przepisami.

Odnosząc się do wątpliwości strony dotyczących tzw. dokumentów towarzyszących, w opinii Prezesa UOKiK, za dokumenty towarzyszące, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, należy uznać wszystkie te dokumenty, które zawierają informacje wymagane na mocy rozporządzenia (UE) nr 543/2011 i innych przepisów wynikających z prawa żywnościowego i towarzyszą świeżym owocom i warzywom. Należy zauważyć, że dokumenty przesunięć wewnętrznych towaru pomiędzy magazynem a sklepem są wytwarzane i prowadzone na zasadzie dobrowolności w ramach jednego przedsiębiorstwa, na podstawie danych zawartych w dokumentach otrzymanych od dostawców. Jak wskazuje pkt 10 preambuły rozporządzenia (UE) nr 543/2011, celem tego przepisu jest zapewnienie prawidłowego i skutecznego przeprowadzania kontroli. Trudno byłoby oczekiwać skutecznej kontroli zgodności, o której mowa w załączniku V do tego rozporządzenia, gdyby była ona dokonywana jedynie w oparciu o dokumenty wewnętrzne przedsiębiorstwa. Należy zatem podzielić pogląd strony wyrażony w odwołaniu, że przedłożone w toku kontroli dokumenty przesunięć wewnętrznych nie musiały zawierać informacji określonych w ww. przepisie. W tych okolicznościach Prezes UOKiK uznał, że podniesione przez stronę w odwołaniu wątpliwości dotyczące zasadności uznania przedmiotowych warzyw za niespełniające wymagań z powodu wystąpienia nieprawidłowości w dokumentach towarzyszących, wskazujące na naruszenie przepisu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, są zasadne. Niemniej za dokument towarzyszący, w rozumieniu tego przepisu, nie można uznać opakowania czy etykiety, która stanowi integralną część opakowania lub jest do niego trwale przymocowana.

Decyzja organu pierwszej instancji w związku z nieprawidłowym ustaleniem stanu faktycznego (zakwestionowano brak obowiązkowych informacji w dokumentach wewnętrznych strony poprzez niesłuszne uznanie ich za dokumenty towarzyszące produktom, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011), została wydana z naruszeniem prawa w stopniu skutkującym jej uchYLENIEM w całości i umorzeniem postępowania w całości.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.



Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

### **Pouczenie**

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały w wysokości 200 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. PREZESA  
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW  
Anna Łagodzińska  
Zastępca Dyrektora  
Departamentu Inspekcji Handlowej  
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

[xxxxxxx]